

ANDA CARMEN ICLEANU – DRĂGAN

CONSIDERAȚII METODICO-STILISTICE
ÎN REPERTORIUL PIANISTIC SOLISTIC ȘI CAMERAL.
DE LA BAROC LA SECOLUL XX

Editura *urostampa*

Timișoara, 2017

ARGUMENT

Ideea de a elabora o lucrare destinată iubitorilor de artă și de muzică, s-a materializat în volumul de față care are ca obiectiv clarificarea unor aspecte din perspectiva interpretului, sub aspect metodic și stilistic, cu referire la repertoriul propus.

Am structurat materialul în două secțiuni distincte, prima dedicată creației pentru pian solo, iar cea de-a doua destinată pianului ca instrument în cadrul unui ansamblu cameral.

Din creația lui Johann Sebastian Bach (1685-1750) am propus *Preludiul și fuga în Si Bemol Major BWV 866*, parte a capodoperei componistice *Clavecinul bine temperat* caietul I datorită clarității și a caracterului simplu în care sunt concepute, ca reprezentare exemplară a perioadei stilistice Baroce.

Sonata op. 28 *Pastorală în RE Major* a lui Ludwig van Beethoven (1770-1827) reprezintă una dintre capodoperele epocii clasice, fiind catalogată ca lucrare de maturitate a compozitorului.

Franz Liszt (1811-1886) a fost un pianist și un compozitor excepțional de origine maghiară. Lucrarea pentru pian intitulată *Orange*, conține elemente de construcție arhitectonică și limbaj muzical marcante pentru perioada stilistică a Romantismului muzical în general și pentru literatura pianistică în special.

Preludiile pentru pian ale lui Claude Debussy (1862-1918) stau mărturie geniului improvizatoric al compozitorului. Tehnica prelucrării și interpretării sunetului debussyan este una dintre cele mai grele realizări contribuind decisiv la dezvoltarea sensibilității artistice a unui interpret.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) este considerat pe bună dreptate un geniu al componisticii universale care a excelat în toate genurile abordate din repertoriul căruia am ales *Cvintetul K.V. 452*, adesea denumit „concertul în miniatură pentru pian”. Exponent cu grad de excelență al Clasicismului muzical, W.A. Mozart reușește să provoace admirație, atât din

perspectiva interpretului cât și din cea a auditorului cu oricare dintre opusurile sale.

Francis Poulenc (1899-1963) este un compozitor de origine franceză a cărei creație este mai puțin cunoscută în țara noastră. Am propus spre analiză *Sextetul op. 100*, unica lucrare pentru această formulă instrumentală din creația sa dedicată genului cameral.

Conținutul volumului de față este centrat pe prezentarea analitică a lucrărilor propuse, sub aspect analitic, completat cu prezentarea perioadelor stilistice, scurte date biografice despre compozitori, precum și o succintă expunere a genurilor abordate.

Dimensiunea universală este susținută prin incursiunea noastră în arealul geografic al celor mai importante școli de compoziție validate în istoria muzicii.

Demersul editorial intitulat sugestiv *Considerații metodico-stilistice în repertoriul pianistic solistic și cameral. De la Baroc la secolul XX*, reprezintă contribuția mea la literatura de specialitate destinată repertoriului pianistic, căruia i-am dedicat o parte semnificativă din întreaga mea viață.

Cuprins

Argumentarea alegerii repertoriului	5
BAROCUL MUZICAL	7
Johann Sebastian Bach (1685-1750)	8
CLASICISMUL MUZICAL	15
Ludwig van Beethoven (1770-1827)	16
ROMANTISMUL	29
Franz Ferencz Liszt (1811-1886)	30
IMPRESIONISMUL	39
Claude Achile Debussy (1862-1918)	40
MUZICA DE CAMERĂ	57
Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)	59
NEOCLASICISMUL	67
Francis Poulenc (1899-1963)	68
Concluzii	75
Bibliografie	77